

København er kommet ind under Staten, og Gymnasierne i Provinsen er paa Trapperne med et Andragende om ogsaa at komme ind under Staten, ja, Friskolerne, som det ærede Medlem fra Assens altid har særlig stor Kærlighed til, vil ogsaa have større og større Statstilskud. Nu under jeg ganske vist Friskolerne alt muligt godt, men en Friskole med Statstilskud er dog i Virkeligheden en Meningsløshed, som svæver i Luften. Det er noget lignende som de frie Fugle, man sætter i Bur ude i zoologisk Have: De kan være pæne nok at se til, men de basker med Vingerne uden nogen Sinde at kunne faa Lov til at prøve dem. Det samme gælder ogsaa Friskolen. Skal det være en Friskole, saa maa den ogsaa staa frit, d. v. s. uden Statstilskud. Men efterhaanden som det udvikler sig, ser det ud til, at Friskolerne drukner i Statstilskud, og saa bliver de ikke mere Friskoler. Nej, der er sikkert ingen anden Udvej: med de økonomiske Byrder, som efterhaanden maa bæres for at holde Skolerne oppe, og med det store Personale, der skal til, for at Skolerne kan være tidssvarende, maa vi nødvendigvis gaa over til Statskole; det maa blive Staten, der er den ledende og den, der sørger for, at Skolen kommer i den rigtige Gænge.

Der er noget, som ikke har været nævnt tidligere, men som jeg vil nævne, nemlig at den Kommission, der skal nedsættes, ogsaa bør beskæftige sig med Bogens Plads i Skolen. Bogen har jo haft en underlig Skæbne i den danske Skole. Bogen er blevet brugt baade for meget og for lidt. Der er blevet lagt for lidt Vægt paa Bogen som Læsebog, og der er lagt for megen Vægt paa Bogen som Lærebog. Jeg tror, at man maa gaa til at udvide Bogens Brug som Læsebog imod til Gengæld at indskrænke Bogens Brug som Lærebog. Man maa komme mere ind paa at lære Børnene at læse i Bøgerne, og jeg tror ikke, man kan gøre for meget for, at Bogen som Læsebog kan faa en bedre Plads, end den hidtil har haft i Skolerne. Gaar man med til det, bliver det imidlertid ogsaa nødvendigt, at det offentlige overtager Anskaffelsen af Bøgerne. Det gaar ikke an, at man vedblivende lader Forældrene købe Bøgerne, for det er en alt for stor Udgift for Forældrene, og desuden kommer der da alt for mange Lærebøger. Hver anden Lærer skal jo skrive en Lærebog, og de faar dem stadig statsautoriseret af Undervisningsministeriet; det bliver derfor helt uover-

kommeligt for Forældrene at anskaffe alle disse Bøger. Det bør derfor være det offentlige, Staten og Kommunen, der overtager denne Udgift.

Det ærede Medlem fra Højrup (Johs. Fog-Petersen) talte om Læreruddannelsen og betonedes, at vi skulde have en bedre Læreruddannelse. Det er jeg ganske enig med ham i, men jeg vil tilføje, at den Uddannelse, Lærerne skal have, bør være saadan, at den kan bruges til andet end til Lærergerningen. Hovedfejlen ved Seminarieuddannelsen nu er efter min Opfattelse den, at en Lærer, der kommer paa det rene med sig selv om, at han ikke duer til at være Lærer, kan ingen andre Steder gaa hen. Der er ingen Steder, hvor man kan bruge ham. Seminarieuddannelsen duer ikke til andet end til Lærergerningen, og Resultatet er, at mange Lærere bliver hængende ved Skolen, selv om de mener, at de hørte bedre hjemme et andet Sted.

I Anledning af nogle Udtalelser af det ærede 20de Medlem for København (J. Oskar Andersen) og ogsaa mere indirekte af det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen) om Dr. Eduard Larsen, Forstanderen for Skaarup Seminarium, vil jeg sige, at disse Udtalelser forekommer mig meget uheldige, navnlig de, der faldt fra det ærede 20de Medlem for København. Jeg kender ikke Dr. Larsen bedre end mange andre Medlemmer i denne Sal, men baade efter mit personlige Kendskab til denne Forstander, og efter hvad jeg har erfaret gennem Seminarister, som har været under hans Paavirkning, saavel i Skaarup som navnlig ogsaa her i København, har jeg det bestemte Indtryk, at den Mand netop er en Mand paa sin rette Plads. Jeg finder det derfor ganske uforsvarligt, naar det ærede 20de Medlem for Hovedstaden og det ærede Medlem fra Assens bliver ved at lave Blæst om Skaarup Seminarium. Jeg tror ikke, nogen kan mistænke mig for at rose Medlemmer af det radikale Parti, hvis jeg ikke tror, der er Grund dertil, men i dette Tilfælde finder jeg det ganske uforsvarligt at optræde saaledes, som sket er, ikke blot ved denne Lejlighed, men ogsaa paa andre offentlige Steder og i Pressen i Anledning af denne Embedsbesættelse. Dr. Larsen er, saa vidt jeg kan se, en udmærket Mand paa den Plads og kunde ikke være forbigaaet, medmindre man skulde tage Hensyn, der var Pædagogikken, Opdragelsesprincippet for Seminarieuddannelsen, ganske uvedkommende.